

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	16
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 70/14

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 968 kodeksu cywilnego można uznać za ważny zapis testamentowy sformułowany alternatywnie?”

III CZP 71/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 939 § 4 k.p.c. poprzez art. 615 k.p.c. ma zastosowanie do roszczeń zarządcy sądowego ustanowionego w oparciu o przepis art. 203 k.c.?”

III CZP 72/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kaliszu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 98 ust. 2 Prawa bankowego stanowi podstawę do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko następcom prawnym (z tytułu spadkobrania) dłużnika banku?”

III CZP 73/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przekazanie sądowi właściwemu skargi na czynności komornika wniesionej do sądu niewłaściwego miejscowo powinno

nastąpić w formie postanowienia sądu czy zarządzenia przewodniczącego?

2. Czy w przypadku przekazania skargi postanowieniem sądu do oceny zachowania terminu do jej wniesienia (art. 767 § 4 k.p.c.) znajduje zastosowanie art. 200 § 3 k.p.c.?”

III CZP 74/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy droga konieczna wyznaczana dla nieruchomości nie posiadającej odpowiedniego dostępu do drogi publicznej (art. 145 k.c.) może przebiegać przez teren zabudowany (co wymagać będzie usunięcia tych zabudowań) w sytuacji gdy:

a) budynek gospodarczy został wybudowany przed wszczęciem postępowania sądowego bez stosownych zezwoleń, ale budowa ta została następnie zalegalizowana (i wydano pozwolenie na użytkowanie budynku) – w postępowaniu administracyjnym innym uczestnikom odmówiono jednak statusu strony i nie mieli oni możliwości skutecznie zakwestionować w tym trybie legalizacji budowy,

b) budynek gospodarczy został wybudowany już w toku postępowania sądowego na podstawie pozwolenia na budowę (wydanego w postępowaniu administracyjnym przy udziale wyłącznie współwłaścicieli tej nieruchomości i właścicielki nieruchomości sąsiedniej) – jego budowa została jednak dokończona pomimo zakazu ze strony sądu (który wydał postanowienie o zabezpieczeniu w ten sposób wniosku o ustanowienie drogi koniecznej),

c) budynek gospodarczy został wybudowany już po wydaniu postanowienia o ustanowieniu drogi koniecznej przez sąd I instancji (i znajduje się w przebiegu drogi koniecznej wytyczonej przez

sąd) na podstawie zgłoszenia zamiaru budowy przy braku sprzeciwu organu administracji architektoniczno-budowlanego na podstawie art. 30 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (nie było konieczne pozwolenie na budowę);

2) W jakim postępowaniu powinno dojść do nakazania właścicielom nieruchomości obciążonych usunięcia przeszkód uniemożliwiających korzystanie z drogi koniecznej (budynek, płoty, nasadzenia):

a) w postanowieniu wstępnym wydanym w trakcie postępowania o ustanowienie drogi koniecznej,

b) w postanowieniu kończącym postępowanie o ustanowieniu drogi koniecznej (jednocześnie z określeniem przebiegu tej drogi),

c) w odrębnym postępowaniu procesowym prowadzonym już po uprawomocnieniu się postanowienia o ustanowieniu drogi koniecznej?”

III CZP 75/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wysokość opłaty naliczanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za udzielenie informacji dotyczącej ubezpieczonego dłużnika (na podstawie art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – t. j.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, ze zm. oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 16.01.2003 r. – Dz. U. Nr 8, poz. 95 – w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez ZUS za udzielenie informacji komornikom sądowym oraz trybu jej pobierania) uzależniona jest od liczby płatników składek dotyczących tego ubezpieczonego?”

III CZP 76/14

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy warunkiem koniecznym dla skutecznego potrącenia wierzytelności z tytułu kary umownej, której termin spełnienia nie został zastrzeżony (art. 498 § 1 k.c.) jest wcześniejsze wezwanie dłużnika do zapłaty tej kary (art. 455 k.c.)?”

III CZP 77/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów (Dz. U. Nr 102, poz. 1122 z późn. zm.) ma zastosowanie także do nieruchomości odłączonej z dotychczasowej księgi wieczystej, w której ujawniono wzmiankę o wszczęciu egzekucji z nieruchomości – odłączonej na zasadzie przepisu art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687)?”

III CZP 78/14

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zdarzeniem prawnym, które zgodnie z art. 160 § 6 k.p.a. wyznacza początek terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody wyrządzonej ostateczną decyzją administracyjną wydaną przed dniem 1 września 2004 r., a której nieważność albo wyda-

nie z naruszeniem art. 156 § 1 k.p.a. stwierdzono decyzją właściwego ministra lub samorządowego kolegium odwoławczego po tym dniu (uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej SN z dnia 31 marca 2011 r., III CZP 112/10, OSNC 2011, z. 7-8, poz. 75) oraz przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18), jest wydanie w pierwszej instancji decyzji nadzorczej, od której stronie przysługiwał wniosek do właściwego organu o ponowne rozpatrzenie sprawy, czy też dopiero wydanie kolejnej decyzji przez ten sam organ w wyniku złożenia takiego wniosku na zasadzie art. 127 § 3 k.p.a.?”

III CZP 79/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w egzekucji czynności zastępowalnych wszczętej na podstawie art. 1049 § 1 k.p.c., w toku której umocowano wierzyciela do wykonania tychże czynności na koszt dłużnika, organ egzekucyjny dokonujący rozliczenia sumy przyznanej wierzycielowi od dłużnika potrzebnej do wykonania czynności, uprawniony jest do badania prawidłowości jej wykonania i uwzględnienia w końcowym rozliczeniu przyznanej sumy ewentualnej wadliwości zrealizowanych przez wierzyciela czynności zastępczych?”

III CZP 80/14

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w przypadku uchylecia przez Sąd Najwyższy zapadłego w drugiej instancji wyroku uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji sąd drugiej instancji, któremu sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, rozpoznawać ją może w tym samym składzie?”

III CZP 81/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Suwałkach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie prawa użytkowania wieczystego wraz z prawem własności zabudowań posadowionych na tym gruncie pobrać należy od wniosku:

– jedną opłatę stałą – jeśli tak, to czy w wysokości określonej w art. 40 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.), czy też określonej w art. 23 ust. 1 tejże ustawy, czy też

– dwie odrębne opłaty stałe od wniosku o stwierdzenie zasiedzenia każdego z tych praw (wieczystego użytkowania i własności nieruchomości budynkowej) – a jeśli tak, czy od wniosku o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie prawa użytkowania wieczystego pobierana jest opłata w wysokości określonej w art. 40 czy 23 ust. 1 ww. ustawy?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 37/14 – z dnia 10 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Wierzyciel, którego wierzytelność jest zabezpieczona hipoteką kaucyjną, nie ma legitymacji do dochodzenia od sprawcy szkody roszczenia o jej naprawienie, przysługującego właścicielowi nieruchomości na podstawie art. 93 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.).

III CZP 33/14 – z dnia 11 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Roszczenie spółdzielni mieszkaniowej o zwrot części opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej i ulega przedawnieniu w terminie trzyletnim.

III CZP 36/14 – z dnia 11 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

„Czy oświadczenia woli członka zarządu spółki z o.o. o rezygnacji z pełnienia funkcji złożone drugiemu członkowi dwuosobowego zarządu tej spółki powoduje wygaśnięcie mandatu (art. 202 § 4 k.s.h.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 41/14 – z dnia 11 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu:

„Czy gminie na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami przysługuje prawo pierwokupu w stosunku do nieruchomości niezabudowanej nabytej od Skarbu Państwa na podstawie decyzji administracyjnej wydanej na wniosek uprawnionego złożony na podstawie art. 118 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 43/14 – z dnia 17 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Niewskazanie przez powoda w pozwie miejsca i adresu zamieszkania pozwanego będącego osobą fizyczną jest brakiem formalnym pozwu uniemożliwiającym nadanie mu prawidłowego biegu.

III CZP 47/14 – z dnia 17 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Przepis art. 132 § 1¹ k.p.c. dotyczy również wniesionego przez pełnomocnika odpisu pisma procesowego zawierającego uzupełnienie braków formalnych apelacji.

III CZP 55/14 – z dnia 17 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Przewidziany w art. 386 § 5 k.p.c. nakaz rozpoznania sprawy w innym składzie nie dotyczy sędziego, który nie brał udziału w wydaniu uchylonego wyroku.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CZ 6/14 – postanowienie z dnia 20 lutego 2014 r.

Przepis art. 369 § 3 k.p.c. nie ma zastosowania do skargi kasacyjnej.

I CZ 8/14 – postanowienie z dnia 20 lutego 2014 r.

Sprawa o uchylenie uchwały walnego zgromadzenia stowarzyszenia w przedmiocie wykreślenia członka stowarzyszenia z listy członków nie jest w rozumieniu art. 519¹ k.p.c. sprawą z zakresu prawa osobowego (art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 ze zm.).

I CSK 230/13 – wyrok z dnia 20 lutego 2014 r.

Osoba, która na podstawie umowy najmu korzysta – obok właściciela nieruchomości gruntowej – z niektórych pomieszczeń w budynku, stanowiącym część składową tej nieruchomości, nie może być uznana za jej współposiadacza.

I CSK 295/13 – wyrok z dnia 19 marca 2014 r.

Do obniżenia na podstawie art. 362 k.c. odszkodowania należnego małoletniemu, który ze względu na wiek nie ponosi odpowiedzialności, można – gdy wymagają tego zasady współżycia społecznego – stosować przez analogię art. 428 k.c.

II CSK 279/13 – postanowienie z dnia 20 marca 2014 r.

Sąd nie może z urzędu stwierdzić nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie na rzecz osoby, która o to nie wnosiła; w tym zakresie art. 677 w związku z art. 610 § 1 k.p.c. nie ma zastosowania.

IV CSK 407/13 – wyrok z dnia 21 marca 2014 r.

Producent utworu audiowizualnego ponosi odpowiedzialność za naruszenie autorskich praw osobistych autorów wkładów twórczych (art. 78 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, jedn. tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.) niezależnie od tego, czy podejmował czynności przy realizacji tego utworu.

III CSK 161/13 – wyrok z dnia 27 marca 2014 r.

Gmina nie ponosi odpowiedzialności za szkody spowodowane zgodnym z prawem ograniczeniem własności wynikającym z planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego przed dniem 1 stycznia 1995 r. Może jednak odpowiadać za szkody spowodowane sprzecznymi z prawem działaniami polegającymi na nałożeniu na właścicieli nieruchomości nadmiernych obciążeń, pozostawieniu ich w długoletniej niepewności co do przeznaczenia nieruchomości oraz na długotrwałym uchylaniu się od realizacji planu.

I CSK 310/13 – wyrok z dnia 11 kwietnia 2014 r.

Strona, która swoim zachowaniem spowodowała, że świadczenie zostało spełnione w wyższej wysokości niż powinno, nie może z powołaniem się na art 411 pkt 1 k.c., odmawiać zwrotu nie należnej części świadczenia, nawet jeżeli jej kontrahent miał możli-

wość ustalenia, jaka powinna być wysokość świadczenia, które spełnił.

I CSK 330/13 – wyrok z dnia 28 maja 2014 r.

Przewidziana w art. 54 § 1 k.r.o. rozdzielność majątkowa może wynikać z orzeczenia sądu państwa obcego, jeżeli odpowiada wydawanemu przez sąd polski orzeczeniu o separacji. Takiemu orzeczeniu nie odpowiada orzeczenie sądu francuskiego wydawane w postępowaniu o rozwód jako środek tymczasowy (*mesure provisoire*).

I CSK 394/13 – postanowienie z dnia 28 maja 2014 r.

Zmiana płci w wyniku zabiegu medycznego nie uzasadnia sporządzenia nowego aktu urodzenia; zmianę tę ujawnia się we wzmiance dodatkowej.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 238/13 – postanowienie z dnia 13 lutego 2014 r.

Przepis art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. stoi na przeszkodzie orzekaniu na rzecz pokrzywdzonego nawiązki, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę tylko wtedy, gdy roszczenie, które jest przedmiotem „innego postępowania” w rozumieniu tego przepisu lub o którym „prawomocnie orzeczono”, powstało w następstwie popełnienia czynu zabronionego będącego przedmiotem obecnego procesu karnego; tzw. klauzula antykumulacyjna nie obejmuje natomiast roszczeń wynikających z czynności cywilno-prawnych poprzedzających popełnienie przestępstwa, czyli roszczeń nie pochodzących z czynów niedozwolonych.

IV KK 377/13 – postanowienie z dnia 19 lutego 2014 r.

Zakwestionowanie prawidłowości wydania europejskiego nakazu aresztowania jest możliwe tylko wówczas, gdy dojdzie do ustalenia, że jest on nieważny lub prawnie nieskuteczny.

I KZP 29/13 – postanowienie z dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd orzeka o zakazie prowadzenia pojazdów, określając jednocześnie jakiego rodzaju pojazdów zakaz dotyczy, i dopiero to orzeczenie sądu stanowi podstawę do cofnięcia przez właściwy organ administracji uprawnień do ich prowadzenia w orzeczonym zakresie. Organ ten nie może przy tym rozszerzyć ani zawęzić orzeczonego przez sąd zakazu.

V KK 318/13 – postanowienie z dnia 7 marca 2014 r.

Status „innej osoby”, jako funkcjonariusza państwowego w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 4 k.k., w odróżnieniu od osób z pozostałych kategorii wymienionych w tym przepisie, urzeczywistnia się wtedy, gdy pełni ona obowiązki w zakresie, w którym jest uprawniona do wydawania decyzji administracyjnych. Warunkiem poniesienia przez nią odpowiedzialności karnej na podstawie art. 231 k.k., określającego typy przestępstwa indywidualnego, jest więc to, by przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków ze szkodą dla interesu publicznego lub prywatnego nastąpiło w zakresie, w jakim jest ona uprawniona do wydawania decyzji administracyjnych.

IV KZ 13/14 – postanowienie z dnia 13 marca 2014 r.

Stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 października 2013 r., K 30/11, niekonstytucyjności braku w art. 81 k.p.k. możliwości zażalenia się na odmowę ustanowienia oskarżonemu obrońcy z urzędu oznacza, że sam fakt, iż w świetle art. 459 § 2 *in fine* w zw. z art. 466 § 1 k.p.k., nie jest to zarządzenie zaskarżalne, nie ma tu aktualnie znaczenia, gdyż rozwiązanie to jest niezgodne z Konstytucją RP, a Sądy, dopóki nie dojdzie do odpowiedniej zmiany przepisów, w razie zdecydowania o takiej odmowie, powinny wprost stosować przepisy Ustawy zasadniczej dotyczące prawa oskarżonego do obrony, jak i możliwości zaskarżania pierwszoinstancyjnie wydanych decyzji procesowych wskazanych w tym orzeczeniu Trybunału.

I KZP 1/14 – postanowienie z dnia 27 marca 2014 r.

Przestępstwo określone w art. 177 § 1 lub § 2 k.k., popełnione na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, w następstwie którego inna osoba – niebędąca pokrzywdzonym tym przestępstwem – odniosła obrażenia powodujące naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż siedem dni albo poniosła szkodę w mieniu, zgodnie z art. 10 § 1 k.w., stanowi jednocześnie wykroczenie określone w art. 86 § 1 k.w.

I KZP 2/14 – postanowienie z dnia 27 marca 2014 r.

Przepis art. 245 k.k. posługuje się znamionami groźby bezprawnej w rozumieniu definicji zawartej w art. 115 § 12 k.k., która nie zawiera wyrażonego wprost wymogu, aby określone tam zachowania wywołały w zagrożonym uzasadnioną obawę spełnienia groźby, natomiast ten ostatni skutek ustawodawca wiąże – i to pośrednio – z postacią groźby opisaną w art. 190 k.k.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 2/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy były sędzia, który zrzekł się urzędu w trybie art. 68 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t. j.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zmianami) i z którym stosunek służbowy został rozwiązany, a od jego wynagrodzenia wypłaconego w okresie służby (od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne w trakcie służby), sąd macierzysty przekazał składkę na ubezpieczenia społeczne do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przewidzianą za ten okres w przepisach o ubezpieczeniu społecznym, stosownie do treści art. 91§ 10 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t. j.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zmianami), powinien być za okres służby traktowany jako osoba objęta ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa w rozumieniu art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zmianami) i art. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zmianami),

2. Czy byłemu sędziemu, który zrzekł się urzędu sędziego w trybie art. 68 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju są-

dów powszechnych (t. j.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zmianami) i z którym stosunek służbowy został rozwiązany, zaś od jego wynagrodzenia wypłaconego w okresie służby, sąd macierzysty przekazał składkę na ubezpieczenia społeczne do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przewidzianą za ten okres w przepisach o ubezpieczeniu społecznym, stosownie do treści art. 91 § 10 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (t. j.: Dz. U. z 2013 r. poz. 427 ze zmianami), a który stał się niezdolny do pracy przed rozwiązaniem stosunku służbowego i którego niezdolność do pracy trwała nadal po rozwiązaniu stosunku służbowego, przysługuje zasiłek chorobowy za okres niezdolności do pracy po rozwiązaniu stosunku służbowego na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 ze zmianami)?”

III PZP 3/14

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy roszczenie o przywrócenie do pracy w związku z wypowiedzeniem nauczycielowi stosunku pracy na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, przekształca się po upływie okresu pozostawania w stanie nieczynnym w roszczenie o przywrócenie do pracy związane z wygaśnięciem stosunku pracy (art. 20 ust. 5c ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela);

2. Czy niezgodne z prawem wypowiedzenie nauczycielowi stosunku pracy na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela, stanowi jednocześnie na-

ruszenie przepisów o wygaśnięciu stosunku pracy w związku z przeniesieniem w stan nieczynny?”

III SZP 2/14

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wydanej w przedmiocie stwierdzenia nieważności uprzednio wydanej decyzji tego organu regulacyjnego?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 5/14 – z dnia 9 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie:

„Czy w przypadku nauczyciela mianowanego zatrudnionego w zespole szkół, któremu w umowie o pracę wskazano typ szkoły, w której pracuje (art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela, tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. poz. 191) zmiany organizacyjne powodujące zmniejszenie liczby oddziałów w szkole lub zmiany planu nauczania uniemożliwiająca dalsze zatrudnianie nauczyciela w pełnym wymiarze zajęć, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, a które uzasadniają rozwiązanie umowy o pracę, odnoszone są do zespołu szkół i nauczycieli zatrudnionych w tym zespole szkół, czy też odnoszą się do szkoły i nauczycieli szkoły, w której nauczyciel pracuje?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I UZP 1/14 – z dnia 9 lipca 2014 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Sędzia sądu powszechnego podlega z tytułu zawartej umowy zlecenia obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 4 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.).